

Отже, можна зробити висновок, що у контексті існування необхідності нарощування обсягів виробництва та рівня конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції одним із перспективних напрямів розвитку аграрних підприємств України є використання інноваційних підходів до здійснення господарської діяльності в сільському господарстві.

«ІННОВАЦІЯ», «ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС» ТА «ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК» СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

**Луцьова В.А., здобувач*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка**

Технологічний розвиток вітчизняного АПК все більшою мірою починає залежати від інтелектуальної продукції інших розвинених країн. Технічна відсталість викликає і економічну відсталість держави. Тому важливу роль набуває глибоке вивчення можливостей використання інновацій як фактору економічного розвитку.

Питання ролі інновацій в економічній системі знайшли своє відображення в дослідженнях вітчизняних та зарубіжних економістів і вчених. До них, передусім, належать праці Н.В. Краснокутської, В.А.Іванова, Твісс Брайана, А.М. Ясира, Р.А.Фатхутдінова, С.Д.Ільєнкової, Й. Шумпетера, Дж. Сорос, В.Хіпел, Кот О.В., Шайтана Б.І. та ін. Аналіз наукової літератури і власні дослідження дозволяють зробити висновок, що існує необхідність у розвитку глумачень понять «інновація», «інноваційний процес», «інноваційний розвиток».

Більшість економістів-науковців дотримуються єдиної думки про те, що інновація є остаточний результат інноваційної діяльності у формі нового чи вдосконаленого продукту, нового організаційно-технічного рішення виробничого чи комерційного характеру (Іванов В.А., Кот О.В., Шайтан Б.І., Коробейников О.П., Малиновський Ю.В., Федоренко В.Г., Гордійчук А.І.).

Деякі науковці приходять до висновку, що специфічний зміст

* Науковий керівник – Олєгіна В.М., д.е.н., професор

інновацій складають зміни, а головною функцією інноваційної діяльності є функція зміни (Льєнкова С.Д., Фесенко А.Г.).

Ми у своїй роботі вважаємо, що «інновацію» необхідно розглядати як фактор технологічного виробництва, технологію або продукт виробництва, який має ознаки новизни. Його запровадження та/або реалізація дають можливість одержати економічний, соціальний, екологічний ефекти, враховуючи комплексність умов сталого розвитку сільського господарства.

Але, простежуючи основні підходи поняття, необхідно також приділити увагу поняттю «інноваційний процес». Так поняття «інноваційний процес» різні автори трактують по-різному. (Бочаров М.К., Кірейцев Г.Г., Власова А.М., Краснокутська Н.В.). Відомо, що інноваційні процеси підпорядковуються теорією циклічного розвитку. Слід зазначити, що інноваційний процес у сільському господарстві, порівняно з іншими галузями, характеризується тривалими термінами розробок і апробації. Так, наприклад, для виведення нових порід тварин потрібно стільки часу.

На нашу думку інноваційний процес – це процес виникнення ідеї, генерації нового знання, розробки та апробації дослідницьких зразків, запровадження у масове, серійне виробництво та реалізація продукції і технологій, які відрізняються науково-технічною новизною. Інноваційний процес розкриває зміст інноваційної діяльності та передбачає перетворення наукового знання у реальність.

Разом з поняттям «інновації», «інноваційний процес» часто використовується термін «інноваційний розвиток», який має свої особливості, а саме: новації пропонуються, відбираються і впроваджуються свідомо та цілеспрямовано (Д.О. Карлюка). Так деякі науковці вважають, що інноваційний розвиток АПК реалізується в декількох напрямках, що взаємно впливають і доповнюють один одного (механізація, автоматизація, хімізація та інше), на практиці представлено та обумовлюється: створенням і використанням досконаліших виробів, поліпшенням їх техніко-економічних параметрів, механічних, хімічних і інших характеристик; підвищенням технічного рівня виробничих процесів, створенням нових і удосконаленням існуючих типів машин, обладнання, агрегатів і приладів і їх впровадженням; створенням, винаходом, впровадженням і використанням нового вигляду матеріалів, палива та енергії, вдосконаленням і більш доцільним використанням існуючих видів матеріалів і сортів рослин; розробкою, впровадженням нових технологічних засобів виробництва і вдосконаленням існуючої

технології, організації виробничих процесів (Ржига А., Ситник В.П.).

Ми у своїй роботі пропонуємо розглядати інноваційний розвиток сільськогосподарських підприємств, як конструктивну динаміку переходу підприємства з одного стану в інший, який забезпечується за рахунок інновацій. Тобто, основне призначення інноваційного розвитку підприємства полягає в тому, щоб сприяти його зростанню на основі розробки і реалізації інновацій.

ЕКОНОМІЧНЕ ПІДГРУНТЯ ОПТИМАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЧНИХ РІШЕНЬ У СВИНАРСТВІ

*Маковецький В.Т., к.е.н., доцент,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Сталий розвиток свинарства, підвищення його конкурентоздатності, забезпечення достатнього виробництва м'яса на душу населення в сучасних умовах можливе лише завдяки використанню сучасних технологічних, інженерно-будівельних, організаційно-економічних рішень.

Незважаючи на велику чисельність наукових праць, пов'язаних із дослідженням перспектив забезпечення ефективного розвитку вітчизняного свинарства та використання інновацій при виробництві свинини, об'єктивних економічних обґрунтувань доцільності використання тієї чи іншої технології утримання свиней на сьогоднішній день немає.

Існує велика кількість суперечливої інформації про так звану високоефективну, інтенсивну, ресурсо - енергозберігаючу, маловитратну технологію утримання свиней на глибокій незмінній солом'яній підстилці. Спеціалісти Інституту тваринництва центральних районів УААН Чертков Д., Колот І., Гламазда В. у багатьох публікаціях на протязі більше десяти років намагаються доказати, що ця технологія найкраща, найдешевша і підходить для утримання всіх статевих груп свиней. Але вказані вчені наводять не завжди правдиву інформацію. Згідно їхніх даних собівартість свинини, виробленої при цій альтернативній технології на 30% нижча, ніж при будь-яких інших технологіях. Середньодобові прирости при цій технології згідно їх даних такі: поросята групи 0-2міс. – 300-350г, дорощування – до 600г, відгодівля 900-950г, по 22